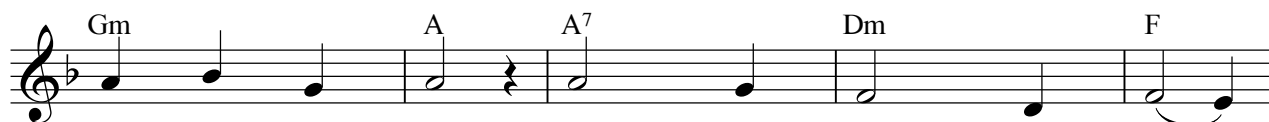

Giờ Tử Nạn

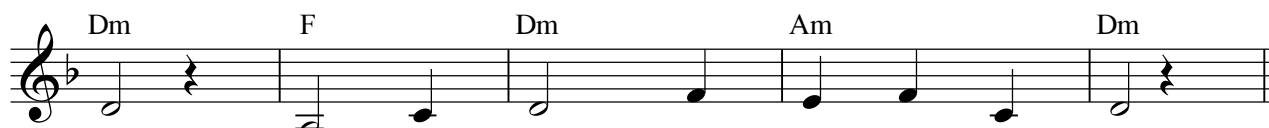
Hoài Đức

1. Hỡi không gian rủ sương mù! Ngàn mây hỡi! hãy
2. *Suối* kia ơi, ngừng khơi nguồn! Và sông nước, hãy
3. Hãy tung ra, mồn quanh đời! Người xưa hỡi! Hãy
4. *Xé* ra thôi, màn che đèn! Và tan vỡ, núi
5. Cõi cao xanh, ngàn Thiên thần, ngừng đôi cánh, dứt
6. *Đó* đây, xa gần muôn loài, cùng im tiếng với

che khuất trời cao! Ánh kim - ô vệt lu
yên tiếng vọng ngân! Gió hôm ơi, ngừng hơi
thôi chết dậy mau. Cõi dương gian, tạm trống
cao ngất tầng mây! Đá muôn năm nào vững
muôn tiếng đàn tơ! Phía Can - vê lệ tuôn
muôn vẻ sâu bi. Chúng con đây nhìn lên

mờ. Vì thương Chúa gánh muôn nỗi khổ đau.
rờn. Vì đây Chúa rét không áo phủ thân.
vời: Kia con Chúa chết treo chốn đời cao.
bền. Giờ con Chúa tắt hơi núi Sọ đây.
nhìn. Quỳ hai gối, chắp tay ngắt lời ca.
trời: Lòng đau đón, suốt lệ ứa tràn mi.

ĐK: Ôi, bởi con mà Chúa mang thảm hình. Con đón đau nhìn

vũ trụ tự hỡi. Xin giúp con đường thiêng liêng theo

lối, quyết từ nay thờ Chúa hết tâm tình.